

i Sverige, 146 i Slesvig, 36 i Holsten, 97 i Preussen, 43 i Polen, 12 i Czekoslovakiet og 25 i de nordamerikanske Forenede Stater, medens de øvrige er født i en Række andre Lande; jeg finder ikke Anledning til at spille det høje Tings Tid med en Oprensning deraf, men Oplysninger derom vil naturligvis staa til Disposition for Udvalget. Der er altsaa ikke færre end 392 Personer, fødte i Danmark, som ansøger om Indfødsret; Antallet var i Fjor 220. Grunden til, at disse i Danmark fødte Personer ikke har dansk Indfødsret, er for 49's Vedkommende den, at de har indgaaet Ægteskab med fremmede Landes Borgere, 280 er født i Danmark af fremmede Forældre, og 63 er naturaliseret i Udlandet og søger nu at generhverve dansk Indfødsret. Af de 1305 Ansøgere er de 942 Mænd og de 363 Kvinder. En stor Del af dem, der er født i Danmark, er født i de sønderjydske Landsdele, og det drejer sig her i væsentlig Grad om Personer, som uden at have erhvervet dansk Indfødsret ved at opfylde Bopælsbetingelsen i § 1 i Lov af 5. September 1920 og uden at have givet Optionserklæring for Danmark skønnes at have en saadan Tilknnytning her til Landet, at der bør meddeles dem dansk Indfødsret, et Hensyn, som Indenrigsministeriet finder det rimeligt at tage. — Der vil som sædvanlig blive tilstillet det Udvalg, der skal behandle denne Sag, en Fortegnelse over Straffe, som er overgaaet nogle af de paa Forslaget opførte Personer, samt en Fortegnelse over afslaaede Ansøgninger, og jeg finder derfor ikke Anledning til her at gøre Rede i Enkeltheder for disse Forhold.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende af 25. Juni 1870.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 323).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Brandes: Jeg skal tillade mig at fremføre nogle ganske faa Bemærkninger, der indeholder en Henstilling til den højtærede Justitsminister. Jeg var forhindret i at komme til Stede ved første Behandling af denne Sag; det er derfor, jeg maa opholde Tinget nogle faa Øjeblikke ved denne sidste Behandling af Sagen.

I Begrundelsen af Forslaget fremføres ganske særlig, at man skal komme bort fra Offentliggørelsen af de mange Vedtægter, som fylder Lovtidende og Ministerialtidende. Særlig er nævnt, ogsaa af den højtærede Justitsminister, som vist ikke er til Stede, at Sundhedsvedtægterne for de enkelte Kommuner fylder overmaade meget, og at det vil være rimeligt at lade den enkelte Kommune betale for disse. Det er nu ganske rigtigt, at disse Sundhedsvedtægter er overordentlig vidtløftige, men det har altid undret mig, som undertiden har haft Lejlighed til at beskæftige mig med dette Forhold, hvorfor man ikke forsøger at faa indført en Art Normal-Sundhedsvedtægter, hvortil der saa kunde føjes Tillæg for de enkelte Kommuner. Naturligvis kan man ikke have en Sundhedsvedtægt fælles f. Eks. for København og Løgstør, og man kan vel neppe heller have en Sundhedsvedtægt fælles for en mindre Købstad og en Landkommune; men det er dog ganske sikkert, at hvis man ser paa disse Vedtægter, saa gaar i Almindelighed Bestemmelser i en Vedtægt ganske ordret igen i de andre. Men efter mit Kendskab til Sagen vilde det være ret let at tilvejebringe to eller tre Normal-Sundhedsvedtægter, som kunde offentliggøres, saaledes at man, naar der blev Trang dertil, kunde lade den enkelte Kommune faa føjet et Tillæg dertil. Paa mange Maader vilde dette lette Forretningsgangen. Det vil være overmaade rimeligt, at disse Vedtægter ikke tager saa megen Plads op, men det vilde ogsaa være lettere for Befolkningen, naar den vidste, at der gaves visse Normer for Sundhedsvedtægterne.

Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at lade dette Forhold undersøge; det har i Virkeligheden ikke lidt at skaffe med det foreliggende Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Da min Kollega Justitsministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg udtale, at jeg skal drage Omsorg for, at den Henstilling, der her er rettet til ham af det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes), bliver forebragt ham.

Det ærede Medlems Forslag vilde sik-